

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 13 dhjetor 2021
Nr.ref.:AGJ 1917/21

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI143/21

Parashtrues

Avdyl Bajgora

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme, Rev.
558/2020, të 22 shkurtit 2020**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Avdyl Bajgora (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesi i kërkesës), me vendbanim në Prishtinë, i cili përfaqësohet nga Jeton Osmani, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktvendimit Rev. nr. 558/2020 të Gjykatës Supreme të 22 shkurtit 2020, në ndërlidhje me Aktgjykimin Ac. nr. 5071/2019 të Gjykatës së Apelit të 17 janarit 2020.
3. Aktvendimi i Gjykatës Supreme i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 8 prill 2021.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, me të cilin parashtruesi i kërkesës pretendon shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], në lidhje me nenin 6.1 (E drejta për një proces të rregullt gjyqësor) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNj), nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], në lidhje me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetua) dhe nenin 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të KEDNj-së.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 7 gusht 2021, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Postën e Republikës së Kosovës.
7. Më 8 gusht 2021, kërkesa u regjistrua në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
8. Më 19 gusht 2021, Kryetarja e Gjykatës, Gresa Caka-Nimani, caktoi gjyqtarin Radomir Laban gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërzhaliu-Krasniqi (kryesuese), Safet Hoxha dhe Nexhmi Rexhepi (anëtarë).
9. Më 9 shtator 2021, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, një kopje e kërkesës, në pajtim me Ligjin, iu dërgua Gjykatës Supreme.
10. Më 9 shtator 2021, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Prishtinë informata lidhur me datën e pranimit të aktvendimit të kontestuar nga parashtruesi i kërkesës.

11. Më 14 shtator 2021, Gjykata Themelore në Prishtinë informoi Gjykatën se Aktgjykimi i kontestuar i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 8 prill 2021.
12. Më 15 tetor 2021, Gjykata ia kërkoi Gjykatës Themelore në Prishtinë dosjen e lëndës.
13. Më 20 tetor 2021, Gjykata Themelore në Prishtinë e dorëzoi në Gjykatë dosjen e plotë të lëndës.
14. Më 25 nëntor 2021, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës, të deklarojë kërkesën të pranueshme për shqyrtim dhe të konstatojë shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 [E drejta për një proces të rregullt] të KEDNj-së.

Përmbledhja e fakteve të rastit

15. Parashtruesi i kërkesës që nga viti 1975 ka punuar në ndërmarrjen publike Korporata Energjetike e Kosovës Sh. A. (në tekstin e mëtejme: ndërmarrja publike KEK), deri në arritjen e moshës së pensionimit, respektivisht deri më 29 maj 2018.
16. Më 10 dhjetor 2018, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesë për dhënien e tri pagave jubilarë në ndërmarrjen publike KEK bazuar në nenin 52, paragrafi 1, pika (3) të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive, e cila ishte në fuqi prej 1 janarit 2015, deri më 1 janar 2018. Në kërkesë theksohet: *“Konsideroj se kërkesa ime është më se e arsyeshme dhe e bazuar nga arsyet se shpërblimi jubilar është dashur të paguhet në afat prej një muaji, pas plotësimit të kushteve nga ky paragraf nga vetë punëdhënësi, pa pasur nevojë fare që të bëhet kërkesë (neni 52 parag.3) i Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive”*.
17. Më 14 dhjetor 2018, ndërmarrja publike KEK, nëpërmjet shkresës nr. 1527, refuzoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës për shpërblimin e tri pagave jubilarë, me arsyetimin se: *“E drejta në shpërblim jubilar nuk është përcaktuar me Ligj dhe se këtë të drejtë e parasheh Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive dhe Kodi ynë i Punës, por jo si të drejtë imperative”*.
18. Më 24 dhjetor 2018, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesëpadi në Gjykatën Themelore në Prishtinë, duke kërkuar nga Gjykata që ta detyroj të paditurën (ndërmarrja publike KEK), që t’ia paguajë paditësit (parashtruesit të kërkesës) një shumë të pacaktuar në emër të tri pagave jubilarë dhe në emër të diferencës së pagës dhe të shtesës për përvojë për tri paga pensionimi, shumat që do të përcaktohen pas ekspertizës financiare, së bashku me interesin ligjor. Paditësi e bazoi kërkesën e tij në Marrëveshjen e Përgjithshme Kolektive të Kosovës, përkatësisht në nenin 52, paragrafi 3 dhe në nenet 44 dhe 48 të Marrëveshjes, duke marrë parasysh se paditësi ka punuar si kryeinxhinier për realizimin e projekteve mekanike dhe ka më shumë se 40 vjet përvojë pune.

19. Ndërmarrja Publike KEK (e paditura), parashtrori përgjigje në kërkesëpadi në Gjykatën Themelore në Prishtinë, duke e kontestuar në tërësi çështjen e kërkuar në kërkesëpadi, me pretendimin se e njëjta është parashkruar.
20. Gjatë shqyrtimit gjyqësor, parashtruesi i kërkesës, në cilësi të paditësit, përmes të autorizuarit të tij ka saktësuar kërkesëpadinë duke u bazuar në pagën e fundit të marrë nga e paditura (ndërmarrja publike KEK) para parashtrimin të padisë, kështu që ka kërkuar shumën prej 2,739.00 € në emër të tri pagave jubilarë dhe në emër të diferencës shumën prej 547,80 €, në vlerë të përgjithshme prej 3,286.80 €. Ai shtoi gjithashtu se meqenëse paditësi kishte punuar për të paditurën për më shumë se 40 vjet dhe meqenëse çështja e kompensimit të pagave jubilarë nuk ishte e rregulluar për këtë kategori, por pasi me asnjë dispozitë tjetër nuk ndalohej shpërblimi i pagës për moshën 40 vjeçare sepse nuk konsiderohet si vit jubilar, konsideroi se duhet të zbatohet dispozita më e përafërt ligjore, që është neni 52, paragrafi 3, i MPKK-së.
21. Më 7 maj 2019, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktgjykimin C. nr. 3845/18, I. aprovoi pjesërisht kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës, II. detyroi të paditurën (ndërmarrjen publike KEK) që t'i paguajë parashtruesit të kërkesës shumën prej 2,739.00 €, në emër të tri pagave jubilarë, me kamatë ligjore prej 8%, duke filluar nga pranimi i këtij aktgjykimi, III. ka refuzuar një pjesë të kërkesëpadisë lidhur me diferencën në pagë në shumën prej 547,80 €, dhe IV. ka obliguar të paditurën (ndërmarrjen publike KEK), që t'ia paguajë parashtruesit të kërkesës shumën prej 260 €, në emër të shpenzimeve gjyqësore.
22. Gjykata Themelore në Prishtinë, ndër të tjera, vlerësoi se e paditura pas fitimit të përvojës së nevojshme të punës, ishte e detyruar t'i paguante paditësit tri paga jubilarë, dhe konstatoi se kërkesëpadija e parashtruesit ishte e bazuar në lidhje me tri pagat jubilarë dhe e pabazuar përkitazi me diferencën në paga, duke arsyetuar;
- “... Gjykata duke ju referuar MPKK-së, konkretisht nenit 52, gjeti se e njëjta është e aplikueshme në rastin konkret dhe se e paditura ka pasur për detyrim që paditësit t'ia paguajë tri paga në emër të shpërblimit jubilar në shumën prej 2,739.00 €, dhe jo edhe shumën e kërkuar për, I pagesën e diferencës së pagës në, emër të shtesës për përvojë për tri paga të pensionimit.
[...]
Siç shihet nga të gjitha provat e administruara më lart rezulton, se paditësi nuk e ka argumentuar me prova të mjaftueshme lartësinë e kërkesëpadisë së precizuar për pagesa në diferencën e pagës në emër të shtesës për përvojë për tri paga të pensionimit në shumë prej 547.80 €, dhe për këtë arsye gjykata nuk ka mundur- të vërtetojë lartësinë e kësaj kërkesë dhe aplikoi rregullat mbi barrën e provës. Andaj, pala që pretendon që i takon një e drejtë ka për detyrë të provojë faktin që është qenësor për krijimin ose realizimin e saj, sipas dispozitës ligjore të nenit 322 të LPK-së ...”.*
23. Në një datë të paspecifikuar, e paditura (ndërmarrja publike KEK) parashtrori ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimin të Gjykatës Themelore në Prishtinë, të 7 majit 2019, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të

së drejtës materiale, me propozimin që kërkesëpadia të refuzohet në tërësi si e parashkruar.

24. Parashtruesi i kërkesës kundër ankesës së të paditurës (ndërmarrjes publike KEK) dorëzoi përgjigje në Gjykatën e Apelit, nëpërmjet së cilës kërkoi të refuzohej në tërësi ankesa e të paditurës (ndërmarrjes publike KEK), të ndryshohej Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, i 7 majit 2019, në pikën III të dispozitivit, ashtu që gjykata të miratojë si të bazuar kërkesëpadinë lidhur me diferencën në pagë në lartësi prej 547,80 €. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu kërkoi që aktgjykimi të ndryshohej në pjesën e IV të dispozitivit lidhur me shpenzimet e procedurës, duke ia shtuar vlerës së aprovuar prej 260 €, nga shkalla e parë edhe shpenzimet e procedurës pranë Gjykatës së Apelit, në vlerën prej 208 €, e në total vlerën prej 468 €.
25. Më 17 janar 2020, Gjykata e Apelit, me Aktgjykimin Ac. nr. 5071/2019, aprovoi ankesën e të paditurës (ndërmarrjes publike KEK) dhe ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë, të 7 majit 2019, në pikën I. II dhe IV të dispozitivit, duke refuzuar kësisoj kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës në pikat I. II dhe IV të dispozitivit dhe duke e lënë në fuqi Aktgjykimin Gjykatës Themelore në Prishtinë, në pikën III të dispozitivit me të cilën më herët ishte refuzuar kërkesëpadia përkitazi me diferencën në pagë në shumën prej 547,80 €. Kësisoj, në esencë pas aktgjykimit të Gjykatës së Apelit u refuzua kërkesëpadia e parashtruesit të kërkesës në tërësi në shumën e përgjithshme prej 3,286.80 €.
26. Parashtruesi i kërkesës, brenda afatit ligjor, ushtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, të 17 janarit 2020, për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të ligjit material, me pretendimin se Gjykata e Apelit nuk ka vlerësuar drejtë gjendjen faktike dhe nuk ka zbatuar ligjin e aplikueshëm (Ligjin e Punës) dhe po ashtu Marrëveshjen e Përgjithshme Kolektive, kur ka vendosur ta refuzojë në tërësi kërkesëpadinë, duke u thirrur në përshkrimin e së drejtës së kërkuar me kërkesëpadi.
27. Më 22 shkurt 2022, Gjykata Supreme nxori Aktvendimin Rev. nr. 558/2020, me të cilin, hedhë poshtë si të palejuar kërkesën për revizion, të parashtruar nga parashtruesi i kërkesës, kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, duke arsyetuar se në bazë të nenit 211.2 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, vlera e objektit të kontestit në pjesën e goditur të aktgjykimit duhet të jetë mbi shumën prej 3000 €, në mënyrë që të lejohet revizioni.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

28. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me vendimet e kontestuara të gjykatave të rregullta i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], në lidhje me nenin 6.1 (E drejta për një proces të rregullt gjyqësor) të KEDNj-së, nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], në lidhje me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, si dhe nenin 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të KEDNj-së.

i. Pretendimet për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6.1 të KEDNj-së

29. Në veçanti, parashtruesi i kërkesës pretendon se konstatimi i Gjykatës Supreme se kërkesa për revizion është e palejuar është i pabazuar, i papranueshëm dhe rrjedhimisht i kundërligjshëm dhe bie ndesh me kërkesat e nenit 6 të KEDNj-së, për arsye se mosvendosja në merita të rastit, gjegjësisht hedhja e kërkesës për revizion në kundërshtim me nenin 211 të LPK-së, ka bërë që vendimmarrja e kësaj gjykate të rezultojë me shkeljen e së drejtës së tij për gjykim të drejtë, e cila garantohet me nenin 31 të Kushtetutës.
30. Parashtruesi i kërkesës tutje thekson se është i pakontestueshëm fakti se në rastin e tij është cenuar jo vetëm parimi i administrimit të drejtësisë, por edhe barazia e armëve, e cila ka konsistuar më pas në pamundësinë e shfrytëzimit në mënyrë efektive të mjetit juridik në Gjykatën Supreme. Gjykata Supreme, sipas parashtruesit të kërkesës, gabimisht ka vlerësuar se nuk kemi të bëjmë me kontest civil mbi vlerën 3000 € dhe se nuk është e lejuar kërkesa për revizion në këtë rast, sepse me Aktgjykimin Ac. nr. 5071/2019 të Gjykatës së Apelit të 17 janarit 2020 është ndryshuar në tërësi Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, C. nr. 3845/18, i 7 majit 2019. Prandaj, duke qenë se Gjykata e Apelit e ka refuzuar në tërësi kërkesëpadinë e tij, nënkupton se vlera e kontestit, siç është precizuar në dispozitivin e Aktgjykimit Ac. nr. 5070/2029 të Gjykatës së Apelit ishte 3,286.80 €. Andaj, parashtruesi pretendon se Gjykata Supreme është dashur të vendosë për tërë kërkesëpadinë, pasi që me refuzimin e tërësishëm të kërkesëpadisë nga Gjykata e Apelit, kontesti është kthyer në pikën zero, vlera e të cilit është shuma e tërësishme prej 3,286.80 € dhe jo shuma prej 2793,00 €, siç ka konsideruar Gjykata Supreme.
31. Mbi këtë bazë, parashtruesi i kërkesës pretendon se është vënë në pozitë të pafavorshme përballë të paditurës në kundërshtim me parimin e barazisë së armëve, i cili përcakton se secila palë në procedurë, duhet të ketë mundësinë e arsyeshme për të paraqitur rastin e vet në kushte që nuk e vënë atë në pozitë të pafavorshme përballë kundërshtarit të vet.
32. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se edhe Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit, me të cilin është refuzuar në tërësi kërkesëpadia e tij, është marrë në kundërshtim me gjendjen faktike dhe me zbatimin e ligjit të gabuar material, dhe se në rastin konkret fare nuk u morën parasysh aktet e brendshme të të paditurës me të cilat ishte vazhduar dhënia e shpërblimit jubilar. Në këtë kontekst, parashtruesi i kërkesës pretendon se kërkesëpadia e tij nuk është parashkruar dhe se e njëjta është e afatshme në kuptim të Ligjit të punës dhe të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive, sepse të drejtën e shpërblimit jubilar, për tri paga jubilarë e kishte fituar gjatë kohës sa ishte ende në fuqi Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive dhe se kërkesën për shpërblim jubilar e kishte parashtruar brenda afatit të paraparë me nenin 87 të Ligjit të punës, dhe atë pasi që kishte plotësuar kushtet e përcaktuara me nenin 52.1.3 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive, përkatësisht pasi që kishte mbushur 40 (dyzetë) vjet të përvojës së punës tek punëdhënësi. Parashtruesi tutje thekson se meqë e paditura ndërmarrja publike KEK nuk ia kishte paguar tri paga, në emër të shpërblimit jubilar, të cilat ligjërisht i takonin, ai brenda afatit ligjor kishte ushtruar kërkesëpadi në gjykatën e shkallës së parë. Për më tepër, parashtruesi

i kërkesës thekson se kërkesa e tij për t'ia paguar tri paga, në emër të shpërblimit jubilar është e bazuar po ashtu në nenin 53.4 të Kodit të punës dhe në Vendimin nr. 2244 të ndërmarrjes publike KEK, të 10 prillit 2019 dhe plotësimin e tij me Vendimin nr. 8261, më 23 gusht 2019 nga ndërmarrja publike KEK me të cilin ishte vazhduar dhënia e shpërblimit jubilar, deri më 31 dhjetor 2019.

33. Andaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se kërkesa për shpërblim jubilar për tri pagat jubilarë që është kërkuar me kërkesëpadi është brenda afateve ligjore, sepse të drejtën e shpërblimit e ka fituar në kohën sa ishte në zbatim Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive, ndërsa afati për paraqitjen e kërkesave monetare ka vazhduar edhe për 3 vite tjera, sipas nenit 87 të Ligjit të punës. Parashtruesi i kërkesës pretendon se të drejtën e shpërblimit e gëzon edhe në kuptim të nenit 193 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), pasi që sipas këtij neni, në rastin e tij kemi të bëjmë me pasurim të pabazë, meqenëse e paditura duke ia mohuar të drejtën e tij për shpërblim jubilar, e ka dëmtuar atë, duke ia ndalur pa bazë ligjore shumën e precizuar në kërkesëpadi.
34. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme dhe Gjykata e Apelit kanë vendosur për raste në rrethana tërësisht të ngjashme faktike dhe juridike sikurse të tij, duke aprovuar kërkesëpaditë e punëtorëve të së paditurës ndërmarrja publike KEK, prandaj parashtruesi i kërkesës pretendon se është vënë në pozitë të pabarabartë para ligjit. Parashtruesi më tutje argumenton se neni 31 i Kushtetutës thekson, çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike
35. Në mbështetje të këtij pretendimi parashtruesi i kërkesës ia ka bashkëngjitur kërkesës aktgjykimet e Gjykatës Supreme, CML. nr. 7/2020 të 15 prillit 2021 dhe Rev. nr. 90/2020 të 4 majit 2020, si dhe aktgjykimet e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 4367/2020 të 17 korrikut 2020 dhe Ac. nr. 2016/2020 të 24 qershorit 2020. Parashtruesi i kërkesës pretendon se ekzistojnë dhe qindra aktgjykime të tilla, në të cilat Gjykata e Apelit ua ka njohur këto të drejta paditësve në kushte dhe rrethana të njëjta faktike dhe juridike sikurse të tij.
- ii. Pretendimet për shkelje të nenit 32, në lidhje me nenin 54 të Kushtetutës, si dhe nenin 13 të KEDNj-së*
36. Parashtruesi i kërkesës në lidhje me këto pretendime, thekson se Gjykata Supreme duke hedhur poshtë si të palejuar revizionin, në kundërshtim me ligjin e aplikueshëm, gjegjësisht me nenin 211 të LPK-së, ka shkelur të drejtat e tij për mjete efektive juridike të garantuara me nenin 32, në lidhje me nenin 54 të Kushtetutës, sepse atij i është pamundësuar mbrojtja gjyqësore e të drejtave dhe shqyrtimi i meritave të rastit.
- iii. Përkitazi me shkeljen e nenit 24 të Kushtetutës*
37. Në lidhje me këtë pretendim, parashtruesi i kërkesës thekson, nisur nga fakti që gjykatat e rregullta për çështje të ngjashme kanë dalë me qëndrime të ndryshme, ai është diskriminuar në kuptim të nenit 24 të Kushtetutës, sepse është vënë në pozitë të pabarabartë me paditësit tjerë që u janë aprovuar kërkesëpaditë në kushte të ngjashme. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës konsideron se gjykatat

e rregullta kanë shkelur edhe nenin 102 të Kushtetutës, duke mos vepruar dhe vendosur në bazë të ligjit të aplikueshëm dhe siç kërkohet me Kushtetutë.

Dispozitat relevante

LIGJI NR. 03/L-006 PËR PROCEDURËN KONTESTIMORE

Neni 211

211.1 Kundër aktgjykimit të gjykatës së shkallës së dytë, palët mund të paraqesin revizion brenda afatit prej tridhjetë (30) ditësh nga dita në të cilën u është dorëzuar aktgjykimi.

211.2 Revizioni nuk lejohet në kontestet pasurore-juridike në të cilat kërkesëpadia ka të bëjë me kërkesat në të holla, me dorëzimin e sendit, ose me përmbushjen e ndonjë premtimi tjetër, po që se vlera e objektit të kontestit në pjesën e goditur të aktgjykimit nuk i kalon 3.000 €.
(...)

LIGJI NR.03/L-212 I PUNËS

Neni 87

[Afati i parashkrimit]

Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës.

LIGJI NR. 04/L-077 PËR MARRËDHËNIET E DETYRIMEVE

Neni 193

E drejta e të dëmtuarit pas parashkrimit të së drejtës për të kërkuar shpërblimin

Pas parashkrimit të së drejtës për të kërkuar shpërblimin e dëmit i dëmtuari mund të kërkojë nga personi përgjegjës, sipas rregullave që vlejné në rastin e pasurimit të pabazë, që t'i cedojë atë që ka marrë nga veprimi me të cilin është shkaktuar dëmi.

MARRËVESHJEN E PËRGJITHSHME KOLEKTIVE TË KOSOVËS

Neni 3

Aplikimi dhe përfshirja

Dispozitat e MPKK-së aplikohen në tërë territorin e Republikës së Kosovës

Neni 52

Shpërblime jubilarë

1. I punësuari, ka të drejtë në shpërblimin jubilar dhe atë:

1.1.për 10 vjet të përvojës në punë pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të një page mujore të tij;

1.2.për 20 vjet të përvojës në punë pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të dy pagave mujore të tij;

- 1.3.për 30 vjet të përvojës në punë pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të tri pagave mujore të tij.
- 2.Punëdhënësi i fundit është ai që paguan shpërblime jubilarë.
- 3.Shpërblimi jubilar, paguhet në afat prej një muaji, pas plotësimit të kushteve nga ky paragraf.

Neni 53

Kompensimi në rast të pensionimit

I punësuari, me rastin e pensionimit, gëzon të drejtën në pagesën përcjellëse në lartësi prej tri (3) paga mujore, që i ka marrë për tre (3) muajt të fundit.

Vendimi nr. nr. 8261 i KEK-Sh. A., i nxjerrë më 24 gusht 2019

Vendim

I. Vazhdohet njohja e obligimit për pagesën e pagave jubilarë për të gjithë punëmarrësit që kanë plotësuar kushtin deri më 31.12.2019, pra që kanë arritur përvojën e punës 10, 20 apo 30 vite, prej 01.01.2015 dhe në vazhdimësi.

(...)

III. Punëmarrësit të cilët kanë arritur përvojën e punës 40 vite gëzojnë këtë të drejtë njëjtë sikurse punëtorët që kanë arritur përvojën e punës 30 vite.

Pranueshmëria e kërkesës

38. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të parashikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
39. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në lidhje me paragrafin 4, të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

Neni 113

[Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara]

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

[...]

40. Gjykata në vazhdim shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen tutje në Ligj, përkatësisht me nenet 47, 48 dhe 49 të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 47
[Kërkesa individuale]

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individit mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor. Në të gjitha rastet e tjera, afati fillon të ecë në ditën kur vendimi ose akti është shpallur publikisht ...”.

41. Përkitazi me përmbushjen e kriterëve të lartcekura, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës: i. është palë e autorizuar, në kuptim të nenit 113.7 të Kushtetutës; ii. ai konteston kushtetutshmërinë e Aktvendimit Rev. nr. 558/2020 të Gjykatës Supreme, të 22 shkurtit 2020; iii. ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion, në kuptim të nenit 113.7 të Kushtetutës dhe nenit 47.2 të Ligjit; iv. ka specifikuar qartë të drejtat e garantuara me Kushtetutë, të cilat pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit; dhe v. kërkesën e ka dorëzuar brenda afatit ligjor prej 4 (katër) muajsh, siç përcakton neni 49 i Ligjit.
42. Megjithatë, përveç kësaj Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], përkatësisht me dispozitat (1) (d) dhe (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës, që përcaktojnë:
 - (1) *“Gjykata mund ta konsideroj një kërkesë të pranueshme, nëse:
(...) (d) kërkesa qartëson saktësisht dhe në mënyrë adekuate paraqet faktet dhe pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.*
 - (2) *Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*
43. Gjykata konsideron se kërkesa ngre pretendime serioze kushtetuese të arsyetuara *prima facie* dhe se ajo nuk është qartazi e pabazuar në kuptim të

rregullit 39 (2) të Rregullores. Rrjedhimisht, Gjykata vlerëson se kërkesa e parashtruesit të kërkesës i përmbush kushtet për vlerësim në merita.

Meritat e kërkesës

44. Fillimisht, Gjykata përsërit se kërkesa e nenit 53 të Kushtetutës përcakton që interpretimi i të drejtave të njeriut dhe lirive themelore të garantuara me këtë Kushtetutë të jetë në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNj).
45. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktvendimit Rev. nr. 558/2020 të Gjykatës Supreme, të 22 shkurtit 2020, duke pretenduar në shkeljen e të drejtave të tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së, nenin 32 [E Drejta për Mjete Efektive Juridike], në lidhje me nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës dhe nenin 13 të KEDNJ-së.

Përkitazi me pretendimet për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNJ-së

46. Në vazhdim, Gjykata do të analizojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për “gjykim të drejtë” në harmoni me jurisprudencën e GJEDNJ-së dhe të vetë Gjykatës.
47. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet dispozitave të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6.1 të KEDNJ-së, që përcaktojnë:

Neni 31

[E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. *“Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*

2. *Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj”.*

[...]

Neni 6.1

(E drejta për një proces të rregullt gjyqësor)

1. *“Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ..., çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme”.*

[...]

48. Gjykata bazuar në shkresat e lëndës vëren se esenca e pretendimeve për shkeljen e të drejtave kushtetuese me Aktvendimin e kontestuar [Rev. nr. 558/2020] të Gjykatës Supreme, ndërlidhet me mohimin e të drejtës për qasje në gjykatë, që pretendohet të jetë shkaktuar nga konkluzionet arbitrare të Gjykatës Supreme,

duke konsideruar se vlera e objektit të kontestit, në pjesën e goditur të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, nuk e ka kaluar vlerën prej 3,000.00 €.

49. Nga një konstatim i tillë, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme me hedhjen poshtë të kërkesës për revizion, ia ka pamundësuar atij shqyrtimin e çështjes në merita (qasjen në gjykatë), kundër shkeljeve të shkaktuara nga Gjykata e Apelit me Aktgjykimin Ac. nr. 5070/2020, të 17 janarit 2020.

Parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën për “qasje në gjykatë”

50. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton se e drejta për të pasur qasje në gjykatë për qëllime të nenit 6.1 të KEDNJ-së është qartësuar në rastin *Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar* (shih rastin e GJEDNJ-së, *Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 21 shkurtit 1975, paragrafët 28-36). Duke iu referuar parimit të sundimit të ligjit dhe shmangies së pushtetit arbitrar, GJEDNJ-ja ka konstatuar se “e drejta për qasje në gjykatë” është aspekt thelbësor i garancive procedurale të mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së. (Përkitazi me parimet e përgjithshme të së drejtës në gjykatë, shih gjithashtu Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 31 dhjetorit 2018 për nenin 6 të KEDNJ-së, e Drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm, Aspekti Civil, Pjesën II, E drejta në Gjykatë dhe gjithashtu, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së, *Zubac kundër Kroacisë*, Aktgjykim i 5 prillit 2018, paragrafi 76). Për më tepër, sipas GJEDNJ-së, kjo e drejtë i siguron çdokujt të drejtën e adresimit të çështjes përkatëse që ndërlidhet me “të drejta dhe detyrime civile” para një gjykate (shih rastin e GJEDNJ-së, *Lupeni Greek Catholic Parish dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Aktgjykim i 29 nëntorit 2016, paragrafi 84 dhe referencat në të).
51. Gjykata në këtë kontekst thekson se e drejta në gjykatë, si pjesë përbërëse e të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, përcakton që ndërgjyqësit duhet të kenë një mjet efektiv juridik që ua mundëson mbrojtjen e të drejtave të tyre civile (shih rastet e GJEDNJ-së, *Bëlesh dhe të tjerët kundër Republikës Çeke*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 49; dhe *Naït-Liman kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 15 marsit 2018, paragrafi 112).
52. Rrjedhimisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, çdokush ka të drejtë që të paraqesë “padi” lidhur me të “drejtat dhe detyrimet civile” përkatëse tek një gjykatë. Neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së mishërojnë të “drejtën për gjykatë”, përkatësisht të “drejtën e qasjes në gjykatë”, e që nënkupton të drejtën për të filluar procedurat tek gjykatat në çështjet civile (shih rastin e GJEDNJ-së *Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar*, cituar më lart, paragrafi 36). Prandaj, çdokush që konsideron se ka pasur ndërhyrje të kundërligjshme në ushtrimin e të drejtave civile të tij/saj dhe pretendon se i është kufizuar mundësia për të kontestuar një pretendim të tillë para një gjykate, mund t’i referohet nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, duke u thirrur në të drejtën përkatëse për qasje në gjykatë.
53. Më specifikisht, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, së pari duhet të ekzistojë një “e drejtë civile” dhe së dyti, të ketë një “kontest” lidhur me ligjshmërinë e një ndërhyrje, që prek vetë ekzistencën apo fushëveprimin e “të drejtës civile” të mbrojtur. Definicioni i të dy këtyre koncepteve, duhet të jetë përmbajtësor dhe

joformal (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së *Le Compte, Van Leuven and De Meyere kundër Belgjikës*, Aktgjykim i 23 qershorit 1981, paragrafi 45; *Moreira de Azevedo kundër Portugalisë*, Aktgjykim i 23 tetorit 1990, paragrafi 66; *Gorou kundër Greqisë* (nr.2), Aktgjykim i 20 marsit 2009, paragrafi 29; dhe *Boulois kundër Luksemburgut*, Aktgjykim i 3 prillit 2012, paragrafi 92). “Kontesti”, megjithatë, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, duhet të jetë (i) i “vërtetë dhe serioz” (shih, në këtë kontekst, rastet e GJEDNJ-së *Sporrong dhe Lönnroth kundër Suedisë*, Aktgjykim i 23 shtatorit 1982, paragrafi 81; dhe *Cipolletta kundër Italisë*, Aktgjykim i 11 janarit 2018, paragrafi 31); dhe, (ii) rezultatet e procedurave para gjykatave duhet të jenë “vendimtare” për të drejtën civile në fjalë (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së, *Ulyanov kundër Ukrainës*, Aktgjykim i 5 tetorit 2010). Sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, “lidhjet e paqëndrueshme” ose “pasojat e largëta” në mes të drejtës civile në fjalë dhe rezultatit të këtyre procedurave, nuk janë të mjaftueshme për të qenë në fushëveprimin e nenit 6 të KEDNJ-së (shih, në këtë kontekst, rastet e GJEDNJ-së, *Lovrić kundër Kroacisë*, Aktgjykim i 4 prillit 2017, paragrafi 51 dhe *Lupeni Greek Catholic Parish dhe të tjerët kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 71 dhe referencat në të).

54. Në raste të tilla, kur është konstatuar të ketë një “të drejtë civile” dhe një “kontest”, neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së i garantojnë individit të drejtën “që ajo çështje të zgjidhet nga një tribunal” (shih rastin e GJEDNJ-së, *Z. dhe të tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 10 majit 2001, paragrafi 92). Refuzimi i një gjykate për të shqyrtuar pretendimet e palëve lidhur me pajtueshmërinë e një procedure me garancitë procedurale themelore të gjyimit të drejtë dhe të paanshëm, kufizon qasjen e tyre në gjykatë (shih rastin e GJEDNJ-së *Al Dulimi dhe Montana Management Inc kundër Zvicrës*, Aktgjykim i 21 qershorit 2016, paragrafi 131).
55. Për më tepër, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, Konventa nuk synon të garantojë të drejta që janë “teorike dhe të rreme”, por të drejta që janë “praktike dhe efektive” (shih, për më tepër rreth të drejtave “praktike dhe efektive”, Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 31 dhjetorit 2018 për nenin 6 të KEDNJ-së, E drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm, Aspekti Civil, Pjesa II. E Drejta në Gjykatë, A. E Drejta dhe Qasja në Gjykatë, 1. Një e drejtë praktike dhe efektive; dhe rastet e GJEDNJ-së *Kutić kundër Kroacisë*, cituar më lart, paragrafi 25 dhe referencat e cituara aty; dhe *Lupeni Greek Catholic Parish dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Aktgjykim i 29 nëntorit 2016, paragrafi 86 dhe referencat në të).
56. Prandaj, në kuptim të këtyre të drejtave, neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, garantojnë jo vetëm të drejtën për të filluar procedura, por edhe të drejtën për të marrë një zgjidhje të “kontestit” përkatës nga një gjykatë (shih rastet e GJEDNJ-së, *Kutić kundër Kroacisë*, Aktgjykim i 1 marsit 2002, paragrafët 25-32; *Lupeni Greek Catholic Parish dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Aktgjykim i 29 nëntorit 2016, paragrafi 86 dhe referencat në të; *Acimović kundër Kroacisë*, Aktgjykim i 9 tetorit 2003, paragrafi 41; dhe *Beneficio Cappella Paolini kundër San Marinos*, Aktgjykim i 13 korrikut 2004, paragrafi 29).
57. Parimet e lartpërmendura, megjithatë, nuk nënkuptojnë që e drejta për gjykatë dhe e drejta e qasjes në gjykatë janë të drejta absolute. Ato mund të jenë subjekt i kufizimeve, të cilat janë qartë të përcaktuara nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-

së (shih Udhëzuesin e GJEDNj-së të 31 dhjetorit 2018, për nenin 6 të KEDNj-së e Drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm, Aspekti Civil, dhe specifikisht përkitazi me kufizimet në të drejtën në gjykatë, Pjesën II. E drejta në Gjykatë, A. E drejta dhe në qasja në Gjykatë. 2. Kufizimet). Megjithatë, këto kufizime nuk mund të shkojnë deri në atë masë sa të kufizojnë qasjen e individit ashtu që të cenohet vetë thelbi i të drejtës (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNj-së, *Baka kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 23 qershorit 2016, paragrafi 120; dhe *Lupeni Greek Catholic Parish dhe të tjerët kundër Rumanisë*, Aktgjykim i 29 nëntorit 2016, paragrafi 89 dhe referencat në të). Kurdo që qasja në gjykatë kufizohet nga ligji ose praktika përkatëse gjyqësore, Gjykata shqyrton nëse kufizimi prek thelbin e të drejtës dhe, në veçanti, nëse ky kufizim ka ndjekur një “qëllim legjitim” dhe nëse ekziston “një marrëdhënie e arsyeshme e proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të arrihet” (shih rastet e GJEDNj-së, *Ashingdane kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 28 majit 1985, paragrafi 57; *Lupeni Greek Catholic Parish kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 89; *Naït-Liman kundër Zvicrës*, cituar më lart, paragrafi 115; *Fayed kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Aktgjykim i 21 shtatorit 1990, paragrafi 65; dhe *Marković dhe të tjerët kundër Italisë*, Aktgjykim i 14 dhjetorit 2006, paragrafi 99).

Zbatimi i parimeve të përgjithshme në rrethanat e rastit konkret

58. Gjykata para se të vlerësojë pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë, përkatësisht për “qasje në drejtësi” dhe të shikimit të procedurës në tërësinë e saj, i referohet fillimisht Aktgjykimit [C. nr. 3845/18] të Gjykatës Themelore në Prishtinë, dhe vëren se parashtruesi i kërkesës, gjatë shqyrtimit gjyqësor e kishte precizuar kërkesëpadinë, duke kërkuar që në emër të tri pagave jubilarë t’i kompensohej shuma prej 2,739.00 €, dhe në emër të diferencës së pagave përcjellëse të pensionit, t’i kompensohej shuma prej 547.80 € dhe shuma totale në vlerën monetare prej 3,286.80 €. Megjithatë, gjykata në fjalë kishte aprovuar kërkesëpadinë në pikën I. përkitazi shumë prej 2.739,00, me kamatë ligjore prej 8%; kishte refuzuar kërkesëpadinë në pikën III, përkitazi me diferencën e pagës në shumën prej 547,80 €, dhe kishte aprovuar kërkesëpadinë në pikën IV përkitazi me detyrimin e të paditurës KEK-Sh. A., që në emër të shpenzimeve të procedurës t’ia paguaj parashtruesit të kërkesës shumën prej 260 €.
59. Tutje Gjykata vëren se Gjykata e Apelit me Aktgjykimin [Ac. nr. 5071/2019] të 17 janarit 2020, e kishte refuzuar në tërësi kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës, duke arsyetuar se: *“Gjykata e Apelit vlerëson se aktgjykimi i atakuar i Gjykatës Themelore në Prishtinë..., me të cilin është aprovuar kërkesëpadia e paditësit dhe është detyruar e paditura që paditësit t’i paguaj tri paga në emër të shpërblimit jubilar është në kundërshtim me dispozitat ligjore, lidhur me zbatimin e gabuar të nenit 52 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, pasi që kjo marrëveshje ka filluar të zbatohet nga data 01.01.2015 me kohëzgjatje të zbatimit për tri vite përkatësisht deri me datën 01.01.2018, kur të njëjtës i ka skaduar afati i zbatimit përkatësisht i ka pushuar efekti juridik”*. Përfundimisht, Gjykata vëren se Gjykata Supreme me Aktvendimin [Rev. nr. 558/2020], e kishte hedhur poshtë, si të palejuar kërkesën për revizion të ushtruar nga parashtruesi i kërkesës kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të

17 janarit 2020, duke arsyetuar se vlera e kontestit nuk e kalon shumën prej 3000 €, për t'u mundësuar ushtrimi i këtij mjeti juridik.

60. Andaj, nga përshkrimi i lartcekur, Gjykata rikujton edhe njëherë se esenca e pretendimeve për shkeljen e të drejtës për gjykim të drejtë me Aktvendimin e kontestuar të Gjykatës Supreme, ndërlidhet me mohimin e të drejtës për qasje në gjykatë, si rrjedhojë edhe mohimin e mjetit efektiv juridik dhe të mbrojtjes gjyqësore të të drejtave, të cilat pretendohet se janë shkaktuar nga konkluzionet arbitrare të Gjykatës Supreme, në lidhje me vlerësimin e vlerës së objektit të kontestit, si parakusht për të vlerësuar meritat e rastit.
61. Gjykata, bazuar në praktikën e GJEDNj-së dhe të saj, përsërit se çdokush që konsideron se ka pasur ndërhyrje të kundërligjshme në ushtrimin e të drejtave civile të tij/saj dhe pretendon se i është kufizuar mundësia për të kontestuar një pretendim specifik para një gjykate, mund t'i referohet nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6.1 të KEDNj-së, duke u thirrur në të drejtën përkatëse për qasje në gjykatë.
62. Bazuar sa më sipër, dhe për aq sa është relevante për rrethanat e rastit konkret, Gjykata thekson se e drejta për qasje në gjykatë, në parim, është e garantuar përkitazi me “kontestet” në lidhje me një “të drejtë civile”. Në këtë kontekst, Gjykata vlerëson se për të përcaktuar aplikueshmërinë e nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNj-së, duhet pasur parasysh se kemi të bëjmë me dy çështje esenciale, e para ndërlidhet me “të drejtën civile”, ndërsa e dyta me ekzistencën e një “kontesti”.
63. Për sa i përket kushtit të parë, Gjykata rikujton se objekti që parashtruesi i kërkesës e kishte kërkuar me kërkesëpadi në gjykatën e shkallës së parë është kërkesa për kompensimin e tri pagave jubilarë, në emër të shpërblimit jubilar të arritjes së përvojës së punës dhe kompensimi i diferencës së pagës, për tri pagat përcjellëse të pensionimit. Andaj, Gjykata në dritën e rrethanave të rastit vlerëson se kërkesa për kompensim në të holla, bie në fushëveprimin e të drejtave dhe detyrimeve, nga marrëdhënia e punës dhe hyn në drejtat civile.
64. Ndërsa për sa i përket kushtit të dytë, Gjykata vlerëson se në rastin para nesh kemi të bëjmë me një “kontest”, në mes të parashtruesit të kërkesës, si palë e dëmtuar dhe të ndërmarrjes publike KEK, si shkaktuese e dëmit, e cila pretendohet se ka një detyrim ligjor (obligim monetar) për të përmbushur, ndaj parashtruesit të kërkesës.
65. Andaj, meqë janë përmbushur që të dyja kushtet e mësipërme, Gjykata në vazhdim do të analizojë nëse Gjykata Supreme me rastin e hedhjes poshtë, si të palejuar, të kërkesës për revizion, ia ka mohuar parashtruesit të kërkesës të drejtën për “qasje në gjykatë” dhe zgjidhjen meritorë të thelbit të çështjes.
66. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet pjesëve relevante të Aktvendimit të kontestuar [Rev. nr. 558/2020] dhe vëren se Gjykata Supreme konkluzionin për hedhje poshtë, si të palejuar, të kërkesës për revizion e kishte arsyetuar si në vijim: “Duke marrë parasysh faktin se pala paditëse nuk ka ushtruar ankesë kundër aktgjykimit të shkallës së parë, as në pjesën refuzuese të tij, si në pikën tre (III) të dispozitivit, dhe derisa ankesë ka ushtruar vetëm pala e paditur, në

ketë pjesë vendimi i gjykatës së shkallës së parë ka mbetur i pa shqyrtuar, dhe paditësi derisa në këtë pjesë nuk ka ushtruar mjetin e rregullt-ankesën, nuk mund të ushtroj revizionin si mjet të jashtëzakonshëm, sa i përket kërkesës së refuzuar në emër të diferencës në shumë prej 547.80 €”.

67. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës në parashtrësën e tij dorëzuar Gjykatës së Apelit, shprehimisht ka kërkuar që të ndryshohej Aktgjykimi [C. nr. 3845/18] i Gjykatës Themelore në Prishtinë, në pikën III të dispozitivit, me arsyetimin se Gjykata Themelore në Prishtinë: “... gabimisht ka vendosur që të refuzojë pjesën e kërkesëpadisë në emër të diferencës së pagës për shtesë, për tri paga përcjellëse për pensionim, e kjo pasi që e paditura me rastin e dhënies së tri pagave, me rastin e pensionimit e ka llogaritur vetëm pjesën e pagës bazë të paditësit, ndërsa është dashur që t'i llogarisë tri pagat mujore të cilat i ka marrë paditësi para pensionimit, bazuar në nenin 53 të MPPK-së. Andaj edhe nga këto arsye paditësi ka kërkuar që t'i njihet edhe e drejta në diferencën për tri paga përcjellëse në emër të pensionimit. Paditësi bazuar në shkresat e lëndës dhe thëniet e lartcekura si dhe deklarimeve gjatë seancave të mbajtura i propozon Gjykatës së Apelit që ankesën e paditësit ta REFUZOJ në tërësi si të pabazuar, ndërsa Aktgjykimin C.nr.3845/18 të datës 07.05.2019 të Gjykatës Themelore në Prishtinë, ta ndryshoj në atë mënyrë që ta aprovoj në tërësi kërkesëpadinë e paditësit dhe të ndryshoj edhe në pjesën e dispozitivit, lidhur me shpenzimet duke i njohur edhe shpenzimet për këtë përgjigje në ankesë në vlerën prej 208 €, në total t'i njeh në emër të shpenzimeve paditësit vlerën prej 468 €”.
68. Bazuar në sa më sipër, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës asnjëherë nuk ka hequr dorë nga vlera prej 547,80 €, të cilën e ka kërkuar në emër të diferencës së pagës, së tri pagave përcjellëse të pensionimit, siç gabimisht ka theksuar Gjykata e Apelit në Aktgjykim të 17 janarit 2020, nga ku është bazuar dhe Gjykata Supreme. Parashtruesi i kërkesës ishte i qartë në kërkesën e tij drejtuar Gjykatës së Apelit nga e cila ka kërkuar që ta refuzojë ankesën e të paditurës KEK-Sh.A., dhe të aprovojë në tërësi kërkesëpadinë e tij, që nënkupton se ka kërkuar të ndryshohej Aktgjykimi [C. nr. 3845/18] i Gjykatës Themelore në Prishtinë, në pikën III të dispozitivit, duke aprovuar diferencën e pagave në shumën prej 547,80 €, si dhe të ndryshohej aktgjykimi në fjalë edhe në pikën IV të dispozitivit, përkitazi me shpenzimet e procedurës, duke kërkuar që vlerës së aprovuar prej 260 €, nga shkalla e parë, t'i shtoheshin edhe shpenzimet e procedurës pranë Gjykatës së Apelit, në vlerën prej 208 €, dhe në tërësi të aprovohej vlera prej 468 €.
69. Gjykata për më tepër vëren se Gjykata Supreme në aktvendimin e saj, arsyetoi: “...pavarësisht faktit se Gjykata e Apelit ka vendosur si në pikën dy, të dispozitivit të aktgjykimit, që të refuzojë kërkesëpadinë në emër të kërkesës për tri paga për shpërblim jubilar në shumën prej 2739,00 € dhe në emër të diferencës në shumën prej 547,80 €, në shumë të përgjithshme **prej 3,286.80 €**, kjo nuk e ndryshon vlerën e kontestit që mund të goditet me revizion, pasi objekti i revizionit mund të jetë vetëm kërkesa për tri paga për shpërblim jubilar në shumën prej 2739.00€, në të cilën pjesë revizioni është i palejuar, për shkak të vlerës së kërkesës, e cila është goditur me revizion, e cila është në shumën prej vetëm 2739.00 €”.

70. Gjykata, para se të arrijë në konstatimin e saj, rikujton përmbajtjen e nenit 211.2, të Ligjit për Procedurën Kontestimore, që përcakton: *“211.2 Revizioni nuk lejohet në kontestet pasurore-juridike në të cilat kërkesëpadia ka të bëjë me kërkesat në të holla, me dorëzimin e sendit, ose me përmbushjen e ndonjë premtimi tjetër, po që se vlera e objektit të kontestit në pjesën e goditur të aktgjykimit nuk i kalon 3.000 €”.*
71. Nga leximi i normës është e qartë se vlera e objektit të kontestit, në pjesën e goditur të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, precizohet nga pala e dëmtuar, nëpërmjet ushtrimit të revizionit. Pra, është e drejtë diskrecionale e palës së dëmtuar të vendosë nëse dëshiron ta atakojë pjesërisht ose në tërësi aktgjykimin e shkallës së dytë, nëpërmjet ushtrimit të revizionit në Gjykatën Supreme.
72. Gjykata në vazhdim i referohet dispozitivit të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, i cili përcakton: *“REFUZOHET kërkesëpadia e paditësit...me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura, që paditësit në emër të tri pagave për shpërblim jubilar t'i paguaj shumën prej 2,739.00 euro, dhe në emër të diferencës në shumën prej 547.80 euro, në shumë të përgjithshme prej 3,286.80 euro dhe shpenzimet e procedurës, ne afat prej 7 ditësh, pas pranimit të aktgjykimit ...”.*
73. Në rastin konkret, qartazi vërehet se parashtruesi i kërkesës e ka atakuar në tërësi Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, me të cilin u refuzua në tërësi kërkesëpadia e tij. Rrjedhimisht atij i është refuzuar, vlera e tërësishme prej 3,286.80 €, e kërkuar me kërkesëpadi, që në rastin konkret përbën vlerën e objektit të kontestit në kuptim të nenit 211.2 të LPK-së.
74. Në këtë kontekst, Gjykata duke iu referuar po ashtu kërkesës për revizion, vëren se parashtruesi i kërkesës ka atakuar në të gjitha pikat e dispozitivit Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, me të cilin u refuzua vlera e tërësishme prej 3,286.80 €, e cila përfshin edhe pagesën e diferencës në pagë, në vlerën prej 547,80 €, por që në kuptim të vlerësimit të vlerës së objektit të kontestit, nuk përmendet askund shifra prej 468 € e cila ishte kërkuar nga parashtruesi i kërkesës në Gjykatën e Apelit, në emër të shpenzimeve të procedurës, e që në rastin konkret përbën po ashtu vlerë të objektit të kontestit të goditur me revizion. Në këtë kuptim, Gjykata gjen se vlera reale e objektit të kontestit (dëmi i pësuar) që është goditur me revizion, kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, në kuptim të nenit 211.2, të LPK-së, del të jetë shuma e tërësishme prej 3,694.80 €.
75. Për më tepër, vlera e objektit të kontestit duhet të marrë parasysh shkaktimin e dëmit të tërësishëm që mund t'i bëhet një parashtruesi në një proces gjyqësor dhe jo vetëm vlerën e miratuar në favorin e tij nga gjykata. Në këtë rast, Gjykata Supreme ka paragjykuar paraprakisht vendimmarrjen e shkallës së parë dhe të shkallës së dytë, përkritazi me pikën III të dispozitivit, me të cilën u refuzua vlera prej 547,80 €, në emër të diferencës në pagë, duke konstatuar se kjo pikë nuk është kontestuar në Gjykatën e Apelit nga parashtruesi i kërkesës. Megjithatë, Gjykata konstatoi se parashtruesi i kërkesës në vazhdimësi dhe përgjatë gjithë procedurës kishte kërkuar që të aprovohej kjo shumë, nga arsyet e cekura në parashtrësë dorëzuar Gjykatës së Apelit. (shih më sipër, paragrafin 24 dhe 67 të këtij dokumenti).

76. Gjykata, konsideron se parashtruesi i kërkesës i ndodhur para rrethanave faktike dhe juridike të tilla, kishte pritje legjitime se kërkesa për revizion do të pranohej dhe shqyrtohej në merita dhe se pretendimet e tij do të merrnin përgjigje të arsyetuar nga Gjykata Supreme.
77. Thënë këtë, Gjykata konsideron se konkluzionet e Gjykatës Supreme, për hedhjen poshtë si të palejuar të kërkesës për revizion, janë qartazi të pabazuara dhe dukshëm arbitrare, të cilat kanë rezultuar në pamundësinë e parashtruesit të kërkesës për qasje në gjykatë, dhe rrjedhimisht në mohimin e së drejtës për mjet efektiv juridik dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave.
78. Gjykata përsërit se nuk është detyrë e saj të vlerësojë nëse gjykatat e rregullta kanë interpretuar dhe zbatuar drejtë rregulltat përkatëse të së drejtës materiale dhe procedurale. Megjithatë, në rastet kur një pretendim ngrenë çështje kushtetuese, përkatësisht parregullsi të procesit gjyqësor, Gjykata është e detyruar të ndërhyjë dhe të riparojë shkeljet e shkaktuara nga gjykatat e rregullta, për t'i siguruar individit një gjykim të drejtë në pajtueshmëri me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6.1 të KEDNj-së.
79. Duke iu referuar rrethanave të rastit konkret, Gjykata konstaton se mospranimi i shqyrtimit të kërkesës së parashtruesit të kërkesës në merita nga ana e Gjykatës Supreme përbën një të metë procedurale të pakapërcyeshme e cila është në kundërshtim me të drejtën për qasje në gjykatë.
80. Andaj nga analiza e mësipërme, Gjykata konkludon se Aktvendimi i kontestuar i Gjykatës Supreme, i 22 shkurtit 2020, shkel të drejtat e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 të KEDNj-së.
81. Sa i perket pretendimeve tjera të parashtruesit të kërkesës, të cilat i kishte ngritur në kërkesë për revizion kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, e të cilat ndërlidhën me parashikimin e së drejtës për të kërkuar kompensimin e pagave jubilarë dhe të diferencës në pagat përcjellëse të pensionimit, Gjykata vlerëson se të njëjtat nuk mund t'i trajtojë në këtë fazë pasi që aktvendimi i kontestuar duhet të kthehet në rivendosje, në Gjykatën Supreme, ku pritët që e njëjta, në pajtueshmëri me konstatimet e Gjykatës Kushtetuese në këtë Aktgjykim, ta paranojë kërkesën për revizion dhe të shqyrtojë meritat e kërkesëpadisë, përkitazi me parashkrimin e së drejtës, bazuar në praktikën e saj gjyqësore.
82. Për më tepër, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ia ka bashkëngjitur kërkesës se tij, disa vendime të Gjykatës Supreme, gjegjësisht aktgjykimet, CML. nr. 7/2020 të 15 prillit 2021 dhe Rev. nr. 90/2020 të 4 majit 2020, si dhe aktgjykimet e Gjykatës së Apelit, Ac. nr. 4367/2020 të 17 korrikut 2020 dhe Ac. nr. 2016/2020 të 24 qershorit 2020, duke pretenduar se ekzistojnë dhe qindra aktgjykime të tilla, në të cilat Gjykata e Apelit ua ka njohur këto të drejta paditësve në kushte dhe rrethana të njëjta faktike dhe juridike sikurse të tij. Gjykata, pasi konstatoi se në rastin e parashtruesit të kërkesës ka pasur shkelje të neneve respektive të Kushtetutës dhe të KEDNj-së, nuk e konsideron të nevojshëm të shqyrtojë tutje pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me divergjencën e praktikës gjyqësore dhe barazinë para ligjit.

Përfundim

83. Si përmbledhje, Gjykata, duke u bazuar në analizën e mësipërme, konkludoi se Aktvendimi i kontestuar [Rev. nr. 558/2020] i Gjykatës Supreme i 22 shkurtit 2020, shkel të drejtat kushtetuese të parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 [E drejta për një proces të rregullt] të KEDNj-së.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenet 113. 1 dhe 116. 1 të Kushtetutës, në nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, më 25 nëntor 2021, njëzëri:

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, në lidhje me nenin 6.1 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut;
- III. TË SHPALLË të pavlefshëm Aktvendimin [Rev. nr. 558/2020] të Gjykatës Supreme, të 22 shkurtit 2020 dhe KTHEN të njëjtin në rivendosje, në pajtim me konstatimet e Gjykatës në këtë Aktgjykim;
- IV. TË URDHËROJË Gjykatën Supreme, që të njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për ta zbatuar Aktgjykimin e Gjykatës, jo më larg se më 25 maj 2022;
- V. MBETET fuqimisht e angazhuar në këtë çështje në pritje të pajtimit me këtë urdhër;
- VI. URDHËRON që ky Aktgjykim t'u komunikohet palëve;
- VII. TË PUBLIKOJË këtë Aktgjykim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- VIII. TË DEKLAROJË se ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Radomir Laban

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani